

Rukouksen voima

Kenen puolesta voit rukoilla tänään?

David Dickson

kirkon lehdet
Perustuu tositapahtumaan

*”Rukoilkaa toistenne puolesta”
(Jaak. 5:16).*

Isä kutsui kaikki tietokoneen ääreen. Lucy pudotti pehmokirahvin, jolla oli leikkinyt, ja kiiruhti isän luo. Mistä oikein oli kyse? Oliko aika soittaa verkko-puhelu mummilta?

Isä näytti jotakin tietokoneruudulla. ”Halusin näyttää teille osan yhdestä yleiskonferenssipuheesta.”

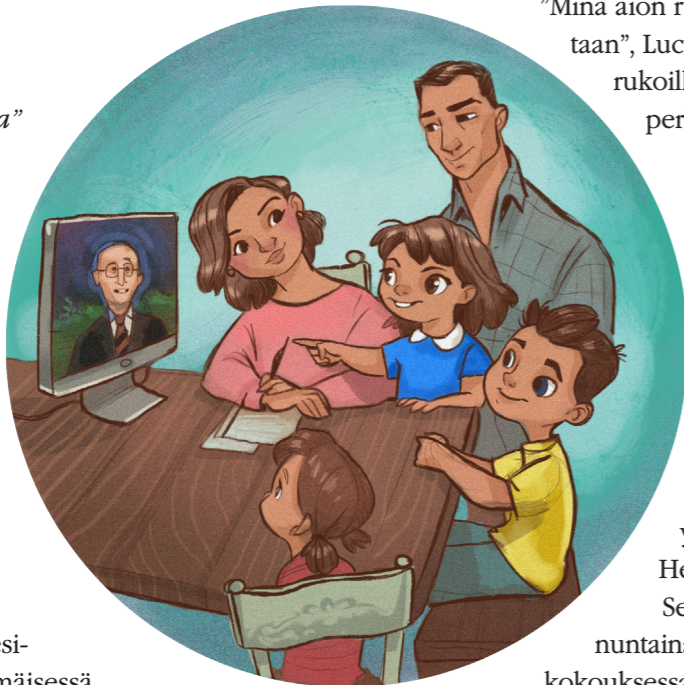
Lucy siristi silmiään. Siellä ei ollut mummi. Siellä oli presidentti Eyring! Hän oli ensimmäisessä presidenttikunnassa.

Isä laittoi videon pyörimään. Presidentti Eyring opetti kirkon johtohenkilöiden tukemisesta. Hän selitti, kuinka kirkon johtohenkilöt tarvitsevat meidän rukouksiamme heidän puolestaan.

”Siksikö me rukoilemme profeetan puolesta, isä?” Lucyn pikkuveli David kysyi. Sekä isä että äiti nyökkäsivät.

”Juuri niin”, isä vastasi. ”Mutta mietin myös meidän seurakunnan johtokuntaa. Eivätköhän seurakunnanjohtaja Alvarez ja hänen neuvonantajansa tarvitse myös meidän rukouksiamme.”

Lucy piti kovasti seurakunnanjohtaja Alvarezista ja hänen neuvonantajistaan. He olivat aina niin kilttejä hänelle. Hän halusi auttaa heitä!

”Minä aion rukoilla heidän puolestaan”, Lucy sanoi. ”Ja me voimme rukoilla heidän puolestaan myös perherukouksissa!”

”Minusta se on hieno ajatus”, äiti sanoi. ”Tehdään niin.”

Muutaman seuraavan päivän ajan Lucy yritti kovasti muistaa rukoilla seurakunnan johtokunnan puolesta aina kun hän piti rukouksen. Se vei joka kerran vain muutaman ylimääräisen sekunnin.

Helppoa!

Seuraavana sunnuntaina sakramenttikokouksessa seurakunnan-

johtaja Alvarez nousi laulun jälkeen seisomaan. Sitten hän sanoi jotakin, mikä sai Lucyn silmät pyöristymään.

”Seurakunnan johtokuntana me haluamme kiittää teitä siitä, että olette rukoilleet puolestamme”, hän sanoi. ”Olemme tunteneet noiden rukousten tuovan hyvin todellista voimaa. Me todella tarvitsemme uskoanne ja rukouksianne, jotta voimme toimia tehtävissämme. Kiitos teille!”

Lucy hymyili iloisesti. Hän vilkaisi Davidia. Davidkin hymyili. Lucy ei voinut

uskoa sitä! Hän oli niin innoissaan, että maltoi tuskin istua paikoillaan. Hän kumartui eteenpäin ja nykäisi äitiä hihasta.

”Äiti!” hän kuiskasi. ”Kuulitteko, mitä seurakunnanjohtaja Alvarez sanoi?!” Hänen teki mieli pomppia istuimellaan. ”Se toimi! Rukouksemme tosiaan toimivat!”

Kirkon jälkeen Lucy ja hänen perheensä kävelivät yhdessä kotiin.

”Jumala todella kuulee rukouksemme”, äiti sanoi.

”Ja eikö olekin hämmästyttävää nähdä, kuinka voimallista on, jos

KUVTIUS HOLLIE HIBBERT

”Kun rukoilen, tunnen, että olen lähempänä taivaallista Isää ja Jeesusta.”

**Lorena Eduarna N., 5,
São Paulo, Brasilia**

ryhmä ihmisiä rukoilee jonkun toisen puolesta?”

Lucylla oli sisimmässään lämmin ja onnellinen tunne. Hän ja David hyppelivät jalkakäytävällä eteenpäin, kun äiti ja isä kävelivät heidän takanaan. Lucy tiesi, että taivaallinen Isä oli kuullut hänen perheensä rukoukset. He olivat todella vaikuttaneet asioihin. Pelkällä rukoilemisella!

Sinä iltana Lucy valmistautui pitämään rukouksensa. Hän ajatteli Alkeisyhdistyksen opettajaansa ja muita kirkon johtohenkilöitä, joille voisi olla apua ylimääräisistä siunauksista. Kenties hän rukoilisi heidänkin puolestaan! Hän risti käsivartensa ja painoi päänsä. Hän tiesi täsmälleen, mitä sanoa. ●